

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/335/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717209455
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717209455.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcov 1/ E.. U. D., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom, X. XXXX/XX, V. a 2/ Bc. E. X., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom X. XXXX/XX, V., oboch právne zastúpených Mgr. Martinom Čižmárom, advokátom so sídlom Československej armády 1617/24, Banská Bystrica, proti žalovaným 1/ X.. O. X., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom M. R. W. XX, C. a 2/ E.. F. X., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom X. XXX/XX, V., obom ja právne zastúpeným JUDr. Ivanou Gajdošíkovou, advokátkou so sídlom Francisciho 1044/6, Zvolen, o obmedzenie vecného bremena, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/24/2017-137 zo 17. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovia 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie (ďalej ak „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“), rozsudkom zo dňa 17. 05. 2018 žalobu zamietol (I. výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovaní 1/, 2/ majú proti žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu vo výške, ako bude rozhodnuté osobitným uznesením (II. výrok).

2. Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobcovia 1/, 2/ sa v konaní domáhali obmedzenia vecného bremena zapísaného na LV č. XXX, v časti C: Ťarchy v prospech žalovaných, zriadeného Zmluvou o zriadení vecného bremena zo dňa 16. 08. 2002, spočívajúceho v práve pešieho prechodu a v prejazdu motorových vozidiel cez parc. č. XXXX/XX, a to tak, že žalovaní 1/, 2/ sú oprávnení užívať pozemok parc. č. XXXX/XX na prechod pešo a prejazd motorových vozidiel v šírke 2,75 m, v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne, ktorý bol vyhotovený na uvedený účel. V priebehu konania žalobcovia zmenili žalobu a domáhali sa, aby súd obmedzil vecné bremeno zapísané na LV č. XXX tak, že žalovaní 1/, 2/ sú oprávnení užívať parc. č. XXXX/XX na prechod pešo v šírke 1,5 m v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne, ktorý bude vyhotovený na uvedený účel. Predmetného nároku sa domáhali z dôvodu, že pre účely prístupu žalovaných k ich domovej nehnuteľnosti nie je nevyhnutné vecné bremeno spočívajúce aj v práve prejazdu motorovými vozidlami cez parc. č. XXXX/XX, pričom vecné bremeno bolo zriadené za účelom zabezpečenia prístupu žalovaným k verejnej komunikácii, čo môže byť zabezpečené aj v rozsahu prechodu pešo. S poukazom na zmenu v správaní žalovaného 2/ došlo podľa nich k zmene pomerov, v dôsledku ktorej vznikol hrubý nepomer medzi vecným bremenom ich zaťažujúcich a výhodou žalovaných. Žalobcovia poukazovali na sústavné porušovanie ich

majetkových práv nerušene užívať nehnuteľnosti žalovaným 2/, ktoré vlastní, ako aj poškodzovanie ich majetku, ľahkovážne ohrozovanie ich majetku, života a zdravia prípadným vniknutím tretích osôb do ich obydľia a zároveň aj na úmyselné devastovanie rozorávaním časti pozemku tvoriaci predmet vecného bremena, ako aj následným znečisťovaním druhej - spevnenej časti pozemku hlinou a kamenivom.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 151n ods. 1, 2, 3, § 151o ods. 1, § 151p ods. 1, 2, 3, § 127, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a konštatoval, nedôvodnosť žaloby. Mal za to, že strany sporu sú spoluvlastníkmi či už podielovými, resp. bezpodielovými nehnuteľnosťmi, ktoré sú susediace a vecné bremeno spočívajúce v práve pešieho prechodu a prejazdu motorovými vozidlami vzniklo na základe Zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 16. 08. 2012. Išlo o vecné bremeno zriadené in - rem, preto v dôsledku prechodu vlastníckeho práva prešlo na žalobcov 1/, 2/, ktorí sa z dôvodu zmeny pomerov a hrubého nepomeru domáhali jeho obmedzenia. Od zriadenia vecného bremena došlo k zmene pomerov v tom, že došlo k zmene povinných, ktorými sa stali žalobcovia 1/, 2/ ako vlastníci predmetných nehnuteľností, keďže na pozemku postavili rodinný dom. Avšak vznik hrubého nepomeru viaznuci na pozemku žalobcov a oprávnením žalovaných, spočívajúcom v užívaní predmetného pozemku ako prístupovej cesty k nehnuteľnostiam žalovaných, podľa prvoinštančného súdu žalobcovia nepreukázali. Ďalej poukázal na to, že žalobcovia v čase, keď nadobudli predmetné nehnuteľnosti, mali vedomosť o existencii predmetnej ľarchy, ktorá bola zapísaná v katastri nehnuteľností a bolo na nich, aby túto ľarchu zohľadnili v kúpnej cene nehnuteľnosti od pôvodného vlastníka, pričom zároveň si museli byť vedomí, že aj po výstavbe ich rodinného domu budú v danom rozsahu vo svojom vlastníckom práve v časti týchto nehnuteľností obmedzovaní, a preto ich súčasný zámer umiestniť na dotknuté časti pozemku dreviny, ktoré vizuálne oddeľia pozemok užívaný v rámci vecného bremena od zbytku nimi užívaného pozemku a tiež ich zámer dotknutú časť priestoru použiť na uskladnenie palivového dreva považoval za irelevantný bez ohľadu na to, ako je pozemok v súčasnosti zapísaný v katastri nehnuteľností, pretože takéto využitie pozemku je v rozpore s podstatou existujúceho vecného bremena. Zmenu pomerov tvrdenú žalobcami spočívajúcu v osobných pomeroch a v správaní sa žalovaného 2/ nevhodnou technikou jazdy po pozemku, ako aj nadmerným znečisťovaním druhej spevnenej časti pozemku hlinou a kamenivom, úmyselným devastovaním „rozorávaním“, pre ktorú vznikol hrubý nepomer medzi vecným bremenom, ktoré ich zaťažuje a výhodou žalovaných, považoval za dôvod pre podanie žaloby o náhradu škody podľa § 420 ods. 1 OZ. Po ohliadke na mieste samom mal za preukázané, že prístup žalovaných 1/, 2/ k ich rodinnému domu a k príľahlým nehnuteľnostiam nie je zabezpečený iným spôsobom, ako prechodom cez pozemok žalobcov. Dospel k záveru, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by spôsobila vznik hrubého nepomeru medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného.

4. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a podľa zásady úspechu priznal žalovaným 1/, 2/ v celom rozsahu nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 2/.

5. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podali žalobcovia 1/, 2/ v zákonnej lehote odvolanie a navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolacie námietky žalobcov spočívali v nesprávnom právnom posúdení veci a na základe vykonaných dôkazov v nedostatočných skutkových zisteniach súdom prvej inštancie. Nesúhlasili s konštatovaním o nepreukázaní vzniku hrubého nepomeru medzi vecným bremenom viažucim na ich pozemku a oprávnením žalovaných, spočívajúcim v užívaní predmetného pozemku ako prístupovej cesty k ich nehnuteľnostiam. Poukázali na viaceré dôkazy predložené súdu prvej inštancie, ktoré preukázali zmenu pomerov správaním žalovaného 2/, ktorá dosahuje kvalitu hrubého nepomeru podľa § 151p ods. 3 OZ. Žalovaný 2/ svojím dlhodobým správaním im spôsobuje nepríjemné náklady spojené s údržbou vecného bremena, ohrozuje ich vlastnícke práva, ako aj právo na ochranu obydľia. Vyčítali prvoinštančnému súdu nevysporiadanie sa s argumentáciou a dôkazmi preukazujúcimi, že žalovaný 2/ vedome umožňuje vstup do priestoru ich obydľia osobám, ktoré nie sú spojené s osobami žalovaných a aj do ich obydľia v neuzavretom stave aj v nočných hodinách, ktoré môžu ohroziť ich život, zdravie a majetok. Prvoinštančný súd nedal vo svojom rozhodnutí jasnú a zrozumiteľnú odpoveď, kde je pomyselná a správna hranica správania sa osôb oprávnených z vecného bremena, ktorá dosahuje intenzitu hrubého nepomeru. Taktiež sa nevysporiadal s ich argumentáciou, že vecné bremeno prejazdu neplní a nemôže plniť svoj účel, to vjazd, resp. výjazd na legálnu miestnu komunikáciu, pričom zriaďovanie vjazdov a výjazdov na miestnej komunikácii upravuje zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, ktorý v § 22c stanovuje sankciu fyzickej osobe ak bez povolenia cestného správneho orgánu zriadi vjazd z miestnej komunikácie na príľahlé nehnuteľnosti.

7. Žalovaní 1/, 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať im náhradu trov konania. Konštatovali, že v odvolaní žalobcovia neuviedli žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa neboli počas sporu vyjadrovali. Prvoinštančný súd zohľadnil všetky dôkazy, urobil si predstavu o stave nehnuteľnosti ohliadkou na mieste samom a správne vyhodnotil situáciu na základe predložených dôkazov. Vecné bremeno realizujú len v nevyhnutnej miere na príchod a odchod zo svojich nehnuteľností a žiadnym spôsobom neobmedzujú vlastnícke práva žalobcov, ktorých konanie pociťujú ako šikanózne tým, že žalobcovia monitorujú celé nehnuteľnosti nielen pre potrebu ochrany ich vlastníckeho práva, ale aj ako zdroj informácií o ich pohybe. Poukázali na neochotu obce riešiť uvedenú lokalitu a zriadenie mestskej komunikácie nadväzujúcej na ich nehnuteľnosti nie je predmetom územného konania a ani nie je plánovaná žiadna výstavba komunikácie.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 s použitím § 234 ods. 2 CSP.

12. Predmetom sporu je o obmedzenie vecného bremena z dôvodu žalobcami tvrdenej zmeny pomerov, pre ktorú vznikol hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného podľa § 151p ods. 3 OZ.

13. Podľa § 151p ods. 1 OZ, vecné bremená zanikajú rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. K zániku práva zodpovedajúceho vecnému bremeniu zmluvou je treba vklad do katastra nehnuteľností.

14. Podľa § 151p ods. 2 OZ, vecné bremeno zanikne, ak nastanú také trvalé zmeny, že vec už nemôže slúžiť potrebám oprávnenej osoby alebo prospešnejšiemu užívaniu jej nehnuteľnosti; prechodnou nemožnosťou výkonu práva vecné bremeno nezaniká.

15. Podľa § 151p ods. 3 OZ, ak zmenou pomerov vznikne hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, môže súd rozhodnúť, že sa vecné bremeno za primeranú náhradu obmedzuje alebo zrušuje. Ak pre zmenu pomerov nemožno spravodlivo trvať na vecnom plnení, môže súd rozhodnúť, aby sa namiesto vecného plnenia poskytovalo peňažné plnenie.

16. Odvolacími dôvodmi žalobcov bolo nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP], ako aj nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP].

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

18. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil podľa príslušných ustanovení § 151n, § 151o, § 151p OZ a na základe zisteného skutkového stavu veci žalobu žalobcov 1/ a 2/ o obmedzenie vecného bremena posúdil správne ako nedôvodnú, pretože v spore nebola preukázaná existencia žiadneho žalobcami tvrdeného dôvodu, ktorý by zakladal takú zmenu pomerov, v dôsledku ktorej mal vzniknúť hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného.

19. K odvolacej námietke žalobcov o nesprávnych skutkových zisteniach súdom prvej inštancie odvolací súd dodáva, že pre odvolacie konanie nie sú dôležité každé námietky strany sporu k zistenému skutkovému stavu, ale len tie, ktoré sú spôsobilé spochybníť logiku úsudku súdu, čo bolo dokazovaním zistené, eventuálne námietky, z ktorých plynie, že súd z logicky bezchybných dielčích úsudkov dospel k nesprávnym (logicky vadným) skutkovým záverom. Prvú z týchto podmienok splní strana sporu namietaním, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, alebo naopak pominul rozhodné skutočnosti, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi, alebo vyšli za konania najavo. Druhá z uvedených podmienok je splnená výhradou, že v hodnotení dôkazov v prípade poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu je z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, či vierohodnosti logický rozpor, alebo výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené.

20. Odvolací súd dodáva, že nezistil pochybenie súdu prvej inštancie v skutkových zisteniach na základe vykonaných dôkazov.

21. Žalobcovia v odvolaní poukazovali na dôkazy predložené súdu prvej inštancie, ktorými preukazovali správanie žalovaného 2/, a ktoré podľa nich spôsobilo zmenu pomerov dosahujúcu kvalitu hrubého nepomeru podľa § 151p ods. 3 OZ.

22. S uvedenou argumentáciou odvolací súd nesúhlasí a na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie uvádza nasledovné skutočnosti.

23. Podmienkou pre obmedzenie (či zrušenie) vecného bremena sú nielen zmena pomerov a hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, ale i príčinná súvislosť medzi týmito skutočnosťami. Predovšetkým treba vychádzať z toho, čo sa myslí zmenou pomerov podľa § 151p ods. 3 OZ. V zásade platí, že výkon vecného bremena nemôže zaťažovať povinného (resp. jeho nehnuteľnosť) nad dohodnutý rámec, resp. nad rozsah, nad ktorý účastníci pri jeho vzniku mohli myslieť. Preto je výkon vecného bremena v miere presahujúcej takto vymedzený rámec neprípustný a povinná osoba sa proti nemu môže brániť negatívnou žalobou, avšak nie žalobou o zrušenie vecného bremena pre zmenu pomerov. Nie vždy je nutné obmedziť v dôsledku zmeny pomerov vecné bremeno; niekedy postačí len jeho obmedzenie. Zákon má na mysli takú zmenu pomerov, ktorá nastala v rámci existujúceho právneho vzťahu, bez toho, aby došlo k jeho porušeniu niektorou zo strán. Výnimočne môže dôjsť k zmene pomerov v dôsledku zmeny v chovaní účastníkov. Zmena pomerov, ktorou vznikne hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného, spočíva nielen v objektívnych okolnostiach, ale aj v osobných pomeroch účastníka a za určitých okolností môže vzniknúť i zmenou v chovaní účastníkov. Za zmenu pomerov sa nepovažuje samotná skutočnosť, že došlo k zmene vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ku ktorej sa vecné bremeno viaže. Podkladom pre rozhodnutie súdu môže byť len porovnanie zaťaženia vlastníka a výhody oprávneného v dobe, kedy bolo vecné bremeno zriadené, so stavom v dobe rozhodovania súdu a musí ísť o zjavnú neprimeranosť. Pri rozhodovaní o obmedzení alebo zrušení vecného bremena v dôsledku zmeny pomerov treba vziať do úvahy všetky okolnosti veci. Predovšetkým treba zistiť, či došlo k zmene pomerov, a v kladnom prípade posúdiť, nakoľko táto zmena mala vplyv na spôsob výkonu práva zodpovedajúceho vecnému bremeniu, ako sa prejavila na užívaní nehnuteľnosti vecným bremenom zaťaženej, a vziať do úvahy ujmu, ktorá oprávnenému nastane v dôsledku obmedzenia alebo zrušenia vecného bremena za náhradu a porovnať ju s prípadnou ujmou, ktorá vznikla vlastníkom zaťaženej pozemku v dôsledku zmeny pomerov. Právne významný je len ten hrubý nepomer, ktorý vznikol v dôsledku zmeny pomerov. Ako zmena pomerov nemôže byť posudzovaná tá osobná situácia, s ktorou nový vlastník zaťaženej veci nahradzoval vlastníka predchádzajúceho. Pre rozhodnutie súdu o obmedzení alebo zrušení vecného bremena nie je rozhodujúce, či zmenou pomerov vznikol hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného zavinením niektorého z účastníkov tohto vzťahu.

24. V prejednávanej veci ide o vecné bremeno spojené s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti (in rem) a prechádza s vlastníctvom veci na nadobúdateľa. Rovnako ako konštatoval súd prvej inštancie, tak aj odvolací súd uvádza, že zmenou pomerov nevznikol hrubý nepomer medzi vecným bremenom a výhodou oprávneného. Zistený skutkový stav neumožňuje vyvodiť právny záver o vzniku hrubého nepomeru medzi vecným bremenom a výhodou žalovaných 1/, 2/ ako oprávnených z vecného bremena. Právne významný je len ten hrubý nepomer, ktorý vznikol v dôsledku zmeny pomerov a k takejto zmene v danom prípade nedošlo. Aj v prípade, že by išlo o hrubý nepomer, musela by sa vziať do úvahy aj ujma, ktorá by oprávneným nastala v dôsledku obmedzenia vecného bremena za náhradu v porovnaní s prípadnou ujmovou, ktorá by vznikla žalobcom ako vlastníkom zaťaženého pozemku v dôsledku zmeny pomerov. V danom prípade bolo však nepochybne preukázané, že žalovaní 1/, 2/ nemajú možnosť prístupu k svojim nehnuteľnostiam inak ako cez pozemok vo vlastníctve žalobcov, ku ktorému bolo zriadené vecné bremeno. V tomto smere odvolací súd poukazuje na neúčelnosť argumentácie žalobcov, ktorý na jednej strane poukazujú na zmenu pomerov spočívajúcu v nevhodnom správaní sa žalovaného 2/ ako oprávneného z vecného bremena dosahujúcu hrubý nepomer a zároveň navrhovali obmedzenie vecného bremena a to právo prechodu pešo cez ich pozemok, čím sa nimi tvrdené neprimerané správanie sa zo strany žalovaného 2/ neeliminuje.

25. Z hľadiska posúdenia dôvodnosti žaloby je rovnako nepodstatná aj odvolacia námietka žalobcov, že im vznikajú neprimerané náklady spojené s údržbou vecného bremena, pretože pokiaľ ide o náklady na zachovanie a opravu nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov užívanej žalovanými, sú ich povinní aj žalovaní primerane znášať s tým, že tieto náklady sú povinní znášať aj žalobcovia podľa miery spolunažívania.

26. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobcov, že vecné bremeno neplní svoj účel, odvolací súd poukazuje na dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a to najmä na ohliadku na mieste samom, ktorou bolo preukázané, že žalovaní 1/, 2/ nemajú možnosť iného vstupu na svoje nehnuteľnosti z príľahlej komunikácie, ako jedinej doteraz možnej prístupnej komunikácie, ako cez pozemok žalobcov, na ktorom bolo zriadené vecné bremeno a to nielen pešo, ale aj motorovými vozidlami.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP vrátane závislého výroku o trovách konania (II. výrok), pretože okresný súd náležite aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP.

28. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade boli v odvolacom konaní plne úspešní žalovaní 1/, 2/, preto im podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).